

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regularis Ord. S. Augustini De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Coloniæ, 1723

XVIII. De exemplis sanctorum Patrum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45773)

Non potest etiam diu stare pacificus, qui non nititur esse minimus, & omnibus subjectus.

3. Ad serviendum venisti, non ad regendum : ad patiendum & laborandum scias te vocatum, non ad otium vel fabulandum.

Hic ergo probantur homines, sicut aurum in fornace.

Hic nemo potest stare, nisi ex toto corde se voluerit propter Deum humiliare.

C A P U T X V I I I .

De exemplis sanctorum Patrum.

I. **I**NTUERE sanctorum Patrum vivida exempla, in quibus vera perfectio refulsit & religio, & videbis quam modicum sit, & penè nihil, quod nos agimus.

Heu! quid est vita nostra, si illis fuerit comparata?

Sancti & amici Christi, Domino servierunt in fame & siti, in frigore & nuditate, in labore & fatigatione, in vigiliis & jejuniis, in orationibus

C

&

& sanctis meditationibus, in persecutionibus & opprobriis multis.

2. O quàm multas & graves tribulationes passi sunt Apostoli, Martyres, Confessores, Virgines, & reliqui omnes, qui Christi vestigia voluerunt sequi!

Nam animas suas in hoc mundo oderunt, ut in vitam æternam possiderent eas.

O quàm strictam & abdicatam vitam sancti Patres in eremo duxerunt! quàm longas & graves tentationes pertulerunt! quàm frequenter ab inimico vexati sunt! quàm crebras & fervidas orationes Deo obtulerunt! quàm rigidas abstinencias peregerunt, quàm magnum zelum & fervorem ad spiritualem profectum habuerunt! quàm forte bellum adversus edomationem vitiorum gesserunt! quàm puram & rectam intentionem ad Deum tenuerunt!

Per diem laborabant, & noctibus orationi diutinæ vacabant: quamquam laborando ab oratione mentali minimè cessarent.

3. Om-

3. Omne tempus utiliter expen-
debant : omnis hora ad vacandum
Deo brevis videbatur : & præ magna
dulcedine contemplationis , etiam
oblivioni tradebatur necessitas cor-
poralis refectiois.

Omnibus divitiis , dignitatibus,
honoribus , amicis & cognatis re-
nuntiabant : nil de mundo habere
cupiebant, vix necessaria vitæ sume-
bant : corpori servire , etiam in ne-
cessitate dolebant.

Pauperes igitur erant rebus terre-
nis , sed divites valde in gratia &
virtutibus.

Foris egebant , sed intus gratiâ &
consolatione divinâ reficiebantur.

4. Mundo erant alieni , sed Deo
proximi ac familiares amici.

Sibi ipsis videbantur tanquam ni-
hili , & huic mundo despecti : sed
erant in oculis Dei pretiosi & dile-
cti.

In verâ humilitate stabant , in
simplici obedientia vivebant, in cha-
ritate & patientia ambulabant : &
ideo quotidie in spiritu proficie-

bant, & magnam apud Deum gratiam obtinebant.

Dati sunt in exemplum omnibus Religiosis: & plus provocare nos debent ad benè proficiendum, quàm tepidorum numerus ad relaxandum.

5. O quantus fervor omnium Religiosorum, in principio suæ sanctæ institutionis fuit!

O quanta devotio orationis! quanta æmulatio virtutis! quàm magna disciplina viguit! quanta reverentia & obediencia, sub regula magistri, in omnibus effloruit!

Testantur adhuc vestigia derelicta, quòd verè viri sancti & perfecti fuerunt: qui tam strenuè militantes, mundum suppeditaverunt.

Jam magnus putatur, si quis transgressor non fuerit: si quis, quod accepit, cum patientia tolerare potuerit.

6. Ah tepor & negligentia statûs nostri, quòd tam citò declinamus à pristino fervore: & jam tædet vivere, præ lassitudine & tepore!

Uti-

Utinam in te peritus non dormiret profectus virtutum, qui multa sæpius exempla vidisti devotorum?

C A P U T X I X.

De exercitiis boni Religiosi.

1. **V**ITA boni Religiosi omnibus virtutibus pollere debet: ut sit talis interiùs, qualis videtur hominibus exteriùs.

Et meritò, multò plus debet esse intus, quàm quòd cernitur foris: quia inspector noster est Deus, quem summopere revereri debemus, ubicumque fuerimus, & tanquam Angeli in conspectu ejus mundi incedere.

Omni die renovare debemus propositum nostrum, & ad fervorem nos excitare, quasi hodie primùm ad conversionem venissemus, atque dicere:

Adjuva me Domine Deus in bono proposito, & sancto servitio tuo: & da mihi nunc hodie perfectè inci-